

ROMPENDO AS ONDAS

Lars von Trier, 1996

988

ESTREA EN NUMAX: 07.08.2022 | V.O.S.E. | +18 | 159 min

A principios dos anos 70, Bess (Watson), unha inxenuea moza dunha vila costeira de Escocia, namora de Jan (Stellan Skarsgård), un home mundano que traballa nunha plataforma petrolífera. A pesar da oposición da rixida comunidade puritana á que pertence, Bess e Jan casan. Tras a voda, el volve ao seu traballo, e ela conta os días esperando a súa volta. Bess, unha crente devota, cre que o seu amor está bendicido polo ceo; pero un día acontece un terrible accidente. Primeiro filme da triloxía "Corazón dourado" de Lars von Trier.

«Hai poucos filmes que asuman riscos tan grandes: isto é cinema de altura, sen ningún chisco de ironía»

David Ansen NEWSWEEK

Entrevista con Lars von Trier: «O importante aquí é o proceso de creación da obra»

Por Stig Björkman

Rompendo as ondas tardou cinco anos e corenta e dous millóns de coroas en realizarse. De onde xurdiu a idea orixinal do filme?

Gústame traballar con ideas extremas e quería facer un filme sobre a “bondade”. Cando era pequeno, tiña un libro chamado *Guldhjerte* (Corazón de Ouro), do que tiña recordos moi claros e felices. Era un libro ilustrado sobre unha nena que vai ao monte cunhas rebandas de pan e outras cousas nos petos. Pero o final do libro parecía expresar o extremo final do papel de mártir. A historia de *Rompendo as ondas* probablemente provén diso. Goldheart é Bess no filme. Tamén quería facer un filme cun tema relixioso, un filme sobre milagres. E ao mesmo tempo, quería facer un filme completamente naturalista.

A historia do filme cambiou moito cos anos. Ao comezo, quería rodar o filme na costa oeste de Jutlandia, logo en Noruega, despois en Ostende (Bélxica), logo en Irlanda e, ao final, en Escocia. Probablemente non sexa unha coincidencia que gran parte do filme estea ambientada na illa de Skye, á que acudiron moitos pintores e escritores durante o período romántico británico. Traballei moito no guión. Pero entón, xusto antes de comezar a rodar, perdín o entusiasmo pola obra. Tardara tanto en facer o filme que estaba xa cansado del. Xa o superara.

Podo entendelo. Pode ser difícil aferrarse á mesma idea durante tanto tempo. Todo o tempo tes novas ideas para filmes e outros proxectos.

Si, e córrese o risco de engadir material novo ao proxecto para refrescalo, o que non sempre é unha boa idea. Córrase o risco de perder o que se tiña orixinalmente, de esquecer o que se quería representar nun principio.

No 1995, publicou un manifesto, Dogma 95. Este atacaba o cinema ilusorio e promovía o cinema naturalista cunha serie de regras, como filmar todo en lugar dos feitos, utilizar cámaras de man sen ningunha iluminación especial e con son gravado directamente. Deixando de lado o elevado presuposto do filme, segue en gran medida o manifesto.

Si, o que foi unha sorte, realmente... Pero o manifesto vai un paso máis alá e iso era importante para min persoalmente cando planeaba facer un filme segundo as regras. Como podes ver, este non segue exactamente as regras. Non puideron resistirme a retocar a cor e o aspecto técnico do filme. Quizais non debera facelo, se quería ser fiel á miña propia teoría. Pero sentín a necesidade de limitarme e ese foi o espírito co que se creou o manifesto.

Tamén rompes a regra de que o filme non estea acreditado. Rompendo as ondas é sen dúbida “un filme de Lars von Trier”. Un autor francés, Paul Valéry, dixo que “a decadencia da arte comeza cunha sinatura”. Noutras palabras, unha obra será xulgada en relación co seu creador. Veo como algo positivo ou negativo?

Véxoo como algo positivo. Non teño ningún problema con iso. Cando era máis novo, fascinábame David Bowie, por exemplo. Consegui construír unha mitoloxía completo en torno a si mesmo. Era tan importante como a súa música. Se Bowie compuxera música que non necesitara a súa sinatura, quizais podería aprender a facer outra cousa. Non creo que sexa importante non recoñecer o creador dunha obra dentro da relación entre un artista e o seu público. O importante aquí é o proceso de creación da obra.